

МАНБАШУНОСЛИК // ИСТОЧНИКОВЕДЕНИЕ // SOURCE STUDY

ИСЛОМОВ ЗАҲИД

филология фанлари доктори, профессор, ЎХИА

Маҳмуд Замахшарий “Муқаддамату-л-адаб” асарининг Хоразм қўллётзмалари таҳлили

Аннотация. Мовароуннахр маънавий муҳитига ўзининг илмий мероси билан катта таъсири кўрсатган Маҳмуд Замахшарийнинг тилишунослик, лугатшунослик, адабиётшунослик, диний илмлар, дидактика, география каби фан соҳаларига оид 70 дан ортиқ асарлари аниқланган. Олим илмий меросида тилишунослик ва лугатшунослик алоҳида ўрин тутади. Маҳмуд Замахшарий барча фан соҳаларини тилишунослик ва лугатшунослик билан боғлиқ ҳолда ёритади. Олимнинг машҳур “Муқаддамату-л-адаб” асари мана шундай услугбади манбалар сирасига киради. Дастробки кўптилли лугат сифатида эътироф этилган ушибу асарнинг арабча-форсча-туркӣ уч тилли, арабча-форсча-туркӣ-мӯжулча тўрт тилли қўллётзмалари мавжуд. Асар беши қисмдан иборат бўлиб, унинг биринчи исм сўз туркумига оид сўзлар, иккинчи қисмига феъл ва ундан ясалган сўзларга бағишланган. Унинг учинчи қисми ёрдамчи сўзларга, тўртинчи қисми исмларнинг турланишига ва бешинчи қисми феълларнинг тусланишига оид грамматик қоидалардан иборат. Дунё фондларида асарнинг беши қисми жамланган нусхалари, шунингдек грамматик қисмлари алоҳида кўчирилган қўллётзмалари мавжуд. Асарнинг лугат қисмлари ҳажман катта ва муҳим илмий аҳамият касб этади. Айниқса, асарнинг туркӣ сўзлик киритилган қўллётзмаларида туркӣ сўзлик жаҳон тилишунослигига ўрганилмаган ва долзарб мавзулар сирасига киради. “Муқаддамату-л-адаб” лугатининг 10 та нодир қўллётзмаси Тошкент фондларида, ҳозирча аниқланган 62 та нусхаси дунё мамлакатлари фондларида сақланмоқда. Уларнинг асосий қисми XIII-XIV асрларда кўчирилган ва мазкур давр туркӣ тил сўзлигининг бойлиги ва маъно хусусиятларини тадқиқ этишида муҳим манба вазифасини ўтайди. Ҳозирга қадар дунё фондларида 6 та Хоразмда кўчирилган қўллётзмалари аниқланган. Асарнинг энг қадимий қўллётзмаси 1257 йили Хоразмда кўчирилган арабча-форсча-туркӣ сўзлик киритилган ва ҳозирда Туркиянинг Сураймония фондидаги сақланади. Асарнинг Хоразм қўллётзмалари Туркия, Догистон, Франция давлатлари фондларида сақланади.

Таянч сўз ва иборалар: Маҳмуд Замахшарий, Хоразм, “Муқаддамату-л-адаб”, лугатшунослик, тилишунослик, исмлар, феъллар, ёрдамчи сўзлар, кўптилли лугат, қўллётзма, фонд.

Аннотация. Более 70 трудов Махмуда Замахшари, оказавших большое влияние на духовное наследие Мавераннахра, посвящены языкознанию, лексикографии, литературоисследованию, религиозным наукам, дидактике, географии. В научном наследии ученого особое место занимают языкознание и лексикография. Все сферы науки Махмуд Замахшари освещают в связи с лингвистикой и лексикографией. Знаменитое произведение ученого “Муқаддамату-л-адаб” – “Введение в изящную словесность” входит в

число источников такого типа. Это произведение, признанное в качестве первого многоязычного словаря, содержит арабо-персо-туркские трехъязычные, арабо-персо-турко-монгольские четырехъязычные рукописи. Произведение состоит из пяти частей, первая часть посвящена именам, вторая – глаголам и производным от них словам. Третья его часть состоит из грамматических правил, касающихся вспомогательных слов, четвертая часть посвящена склонению существительных, а пятая часть – спряжение глаголов. В мировых фондах имеются списки, в которых собраны пять частей произведения, а также рукописи, в которых грамматические части переписаны отдельно. Объем словарных частей произведения большой и имеет важное научное значение. В частности, тюркская лексика в рукописях, включенные в тюркскую лексику произведения, входит в число тем, которые не изучаются и актуальны в мировой лингвистике. 10 редких рукописей словаря “Мукаддамату-ладаб” хранятся в фондах Ташкента, 62 экземпляра – в фондах стран мира. Основная их часть была перемещена в XIII – XIV веках, и этот период служит важным источником для изучения богатств и смысловых особенностей тюркского языкового словаря. До сих пор в фондах мира выявлено 6 рукописей, которые были переписаны в Хорезме. Самая древняя рукопись включающая арабо-персо-туркский словарь, переписанная в Хорезме в 1257 году, ныне хранится в Фонде Сулеймана в Турции. Хорезмские рукописи произведения хранятся в фондах Турции, Дагестана, Франции.

Опорные слова и выражения: Махмуд Замахшари, Хорезм, “Мукаддамату-ладаб”, лексикография, лингвистика, имена, глаголы, вспомогательные слова, многоязычный словарь, рукопись, фонд.

Abstract. More than 70 works of Mahmud Zamakhshari, which had a great influence on the spiritual heritage of Maverannahr, are devoted to linguistics, literature, religious studies, didactics, geography. Linguistics and word science occupy a special place in the scientific heritage of the scientist. Mahmud Zamakhshari covers all areas of science related to linguistics and lexicography. The famous work of the scientist “Muqaddamatu-l-adab” is one of the sources of this style. This work, recognized as the first multilingual dictionary, contains arabic-persian-turkic trilingual, arabic-persian-turkic-mongolian four-language manuscripts. The work consists of five parts, the first title of which belongs to the category of words, and the second is dedicated to the verb and its derivatives. The third part consists of grammatical rules concerning auxiliary words, the fourth part-declension of nouns, and the fifth part-declension of verbs. There are copies in world collections that contain five parts of the work, as well as manuscripts in which the grammatical parts are translated separately. The volume of the dictionary parts of the work is of great and important scientific significance. In particular, the turkic vocabulary in the manuscripts included in the turkish vocabulary of the work is among the topics that are not studied and are relevant in world linguistics. 10 rare manuscripts of the dictionary “Muqaddamatu-l-adab” are stored in the funds of Tashkent, 62 copies-in the funds of countries around the world. The main part of them was moved in the XIII-XIVcenturies, and this period serves as an important source for studying the richness and semantic features of the turkic language dictionary. So far, 6 manuscripts have been found in the funds of the world, which were rewritten in Khorezm. The oldest manuscript of the work is the arabic-persian dictionary, rewritten in Khorezm in 1257 and now stored in the Suleiman Foundation of Turkey. Khorezm manuscripts of the work are stored in the funds of Turkey, Dagestan, and France.

Keywords and expressions: Mahmud Zamakhshari, Khorezm, “Muqaddamatu-l-adab”, lexicography, linguistics, nouns, verbs, auxiliary words, multilingual dictionary, manuscript, fund.

Хоразм илмий муҳитининг йирик вакили “араблар ва ажамлар устози” Маҳмуд Замахшарийнинг илмий мероси жуда кенг қамровли соҳаларни камраб олади. Мустақиллик олим меросини ўрганиш учун том маънода кенг имкониятларни яратди. Ўзбекистонда замахшарийшунослик илмий мактаби шаклланди. Аллома илмий меросида унинг илк қўптилли луғат ва грамматик рисолалар тўплами хисобланган “Муқаддамату-л-адаб” асарининг муҳим ўрин тутади. Луғатшунослик соҳасида бу каби катта ҳажмли, қўптилли луғат учрамайди. Шарқ манбашунослиги асарининг арабча-форсча икки тилли, арабча-форсча-туркий уч тилли, арабча-форсча-туркий-мўгулий тўрт тилли қўлёзмалари давримизга қадар етиб келган. Асар қўлёзмалари Ўзбекистон, Россия Федерацияси, Германия, Франция, Англия, Италия, Туркия, Саудия Арабистони, Эрон, Ҳиндистон, Хитой, Туркманистан давлатларининг қўлёзмалар фондларида сақланмоқда.

Маҳмуд Замахшарийнинг машҳур “Муқаддамату-л-адаб” асари Хоразмшоҳ Аловуддавла Абулмузаффар Отсизнинг илтимоси билан унинг маъмура кутубхонаси учун маҳсус ёзилган. Хоразмшоҳ Отсизнинг аждодларидан қолган бой кутубхонасини янги асарлар билан мунтазам бойитиб бориш унинг энг севимли фаолияти эди. Шу боис Маҳмуд Замахшарий Арабистондан қайтиши биланоқ ўз саройига таклиф этади ва асардан бир қўлёзма қўчиришни топширади. Замахшарий илмий меросида унинг машҳур “дунё ҳазинасига тенг” “Муқаддамату-л-адаб” асари алоҳида ўрин эгаллайди. Манбашунослик фанидан маълумки, асар беш қисмдан иборат бўлиб, дастлабки икки исмлар ва феъллар қисмлари луғат сифатида, кейинги уч қисми грамматик рисолалар сифатида машҳур бўлган. Асар луғат қисмларининг дунё фондларида ҳозирча аниқланган 80 дан ортиқ икки, уч, тўрт тиллик қўлёзмалари, грамматик қисмларининг мингта яқин қўлёзмалари мавжуд.

Демак, хоразмшоҳлар сулоласи олимнинг асарларига катта эътибор берганлар, котибларга унинг асарларидан нусхалар кўчирилишига ҳомийлик қилганлар. Бу ҳақда Маҳмуд Замахшарий “Муқаддамату-л-адаб” асарининг кириш шундай ёзади: Араб тилини қолган барча тиллардан, шунингдек, нозил қилинган китоб (Қуръон) ни бошқа китоблардан фазилатли қилган Тангрига шукрлар бўлсин. Арабча сўз ёзишни билмаган пайғамбар Мұҳаммад (с.а.в.) ва ундан кейинги мўътабар зотларга ҳамда бу (араб) тилининг улуғлигига салавотлар бўлсин. Тангри унга жуда шарафли ишни буюрди. Дарҳақиқат, ислом миллати унинг турли илмларини, адабиётининг турли соҳаларини яхши билувчиларга чуқур эҳтиёж сезмокда. Бу илмларни пухта эгаллаганлар мазкур миллат уламоларидан хисобланадилар. Улар имомларнинг сафларида ёд этиладилар. Тангри бу табақага подшоҳлар булутларининг ёмғирларини тўкмайдиган қилди. Ҳеч бир кимсага уларнинг адиблари,

хатиблари, котиб-ёзувчилари, шоирларига берилганчалик совға-саломлар берилмади. Араб давлати тугагандан сўнг ўтган асрлар ичида уларга меҳри-бонлик қиласидиган, уларни ихтиёр этадиган, уларга кафил бўладиган, ишларини битказадиган, уларнинг ҳунарларини билиб, қадрига етадиган, ҳунарларига кетадиган харажатларни қопладиган бирорта шижоатли подшоҳ келмади. Аллоҳ таоло бизнинг замонамиизда адаб илмининг ғалабаси учун Отсиз ни танлади. Унинг қалбига адаб тилига нисбатан муҳаббат солди. У улуғ амир, сипоҳсолор Алоуддавла Абулмузаффар Отсиз бин Хоразмшоҳдир. Тангри уни юқори тутсин, тавфиқига ризо берсин. У фозиллар билан қуриладиган давралардан бекиёс лаззатланади, билимдонлар билан бўладиган сұхбатлардан овунади. Кенг қарамининг сояси уларнинг боши узра тортилиб туради, уларнинг хонадонлари Отсиз берган беҳисоб инъомлар билан ажралиб туради. У олимларга муттасил совғалар ва кийим-кечаклар беради, инъомлар юборади.

Кундуз куни эди, менга ўзининг кутубхонаси учун “Муқаддамату-л-адаб” китобидан бир нусха ёзиб бериш мазмунидаги муқаддас буйруғи етиб келди. Унинг буйруғи доимо улуғ бўлсин. Мен унинг фармонини бажаришга киришдим. Унинг номига бағишланган бу китобни унинг учун битказдим. Ушбу китоб кўнгилларга мойил бўлди. Китоб эллар аро кун чиқар, жануб шамолидек тарқалди. Мен асарнинг барча элларда ва ҳар доим ёдда тутилиши, унинг азиз номи барча тилларда достон бўлишини истадим. Тангри таоло унинг гўзал отини юксакларга қўтаришга, улуғ савобларга сазовор бўлишига ёрдам берсин¹.

Махмуд Замахшарий “Муқаддамату-л-адаб” асарининг луғат қисмлари киритилган дунё фондларидағи 100 яқин нодир қўлёзмаларини дастлабки ўрганиш улар орасида Хоразмда кўчирилган ёки хоразмлик котиблар китобат қилган қўлёзмалар кўплиги аниқланди. Мазкур қўлёзмаларнинг асосий қисми хорижий мамлакатларда сакланмоқда. Эътиборли жиҳати уларнинг китобат даврининг қадимийлиги ва сўзликка туркий муодилларнинг киритилганлиги ҳисобланади.

“Муқаддамату-л-адаб”нинг луғат қисмларидаги сўзлар Махмуд Замахшарий ишлаб чиқкан ички мавзулар асосида тузилган. Мазкур қисмдаги сўз мақолалари ўзига хос ички тартибда берилган. Асар қўлёзмаларининг берилиш тартиби асосан бир-бирига ўхшаш. Луғат сўзлигининг берилиш тартибини аниқроқ тасаввур қилиш учун асарнинг дунёдаги ягона арабча-форсчатуркий-мўғулча тўрт тилли қўлёзмаси асосида кўриб чиқиш мақсадга мувофиқ².

Дастлаб сўзнинг бирлиқдаги қўриниши келтирилган бўлиб, ундан сўнг лозим ўринлардагина унинг қўплик шакли қўрсатилган. Мазкур бирлиқдаги

¹The Muqaddimat al-Adab:A Facsimile Reproduction of the Quadrilingual Manuscript (Arabic, Persian, Chagatay and Mongol). Tokyo.2008. p. 001b-005b.

²Mahmud Zamakhshariy. Muqaddamatu-l-adab. O‘zFA Adabiyot muzeyi, qo‘lyozma № 202.

арабий сўзнинг форсий, туркий ва мўғулий сўзликлари унинг остига кетмакет ёзилган. Сўзнинг кўплик шакли арабий сўзликда айнан келтирилган бўлса, форсий сўзликда **جمع** – жамъ – “кўплик” сўзи билан кўрсатилган. Айнан шу кўпликдаги сўзларнинг туркий ва мўғулий шакллари жамъ сўзининг бош ҳарфи **ج** – жим билан белгиланган. Айрим ўринларда бирлиқдаги сўзнинг икки ва ундан ортиқ кўплик шакли берилган.

Масалан: سحر *саҳар* – اسحار *asħar*:*p* ва سحور *saħur* – سحور *saħur*:*p* сўзининг *acħa:p* ва *suhu:p* кўринишидаги кўплик шакллари берилган. Уларнинг ҳар иккаласи **ج** – жим ҳарфи билан кўрсатилган. Шунингдек, **زمن** – заман **ازمان** – *azma:n* ва **ازمنة** – *azmina* каби **عصر** – *āṣar* сўзининг *aħsa:p* ва **عصور** – *usu:p* кўринишидаги кўплик шакллари ҳам форсий сўзликда **جمع** – жамъ сўзи ва туркий ҳамда мўғулий сўзликда **ج** – жим ҳарфи билан кўрсатилган. Кўлёзма матнини синчковлик билан ўрганиш матнда икки, уч ва тўрттадан кўплик шаклларига эга бўлган ҳолатлар мавжудлигини кўрсатди.

Араб тилидаги сўзнинг ўзи айнан бошқа тилларда ҳам қўлланилган бўлса, у ҳолда бу сўз форсий, туркий, мўғулий муодилда арабча **المعروف** – **ماُرُوف**:*f* сўзи билан кўрсатилган. Форсий муодилда бу сўз тўлигича ёзилган бўлиб, туркий ва мўғулий сўзликда эса **ماُرُوف**:*f* сўзининг охирги ҳарфи **ف** – *fa* билан белгиланган, масалан:

арабча	نارنج	<i>na:rɪnħ</i>
форсча	المعروف	<i>ma'ru:f</i>
туркий	фа	<i>fa</i>
мўғулий	ف	<i>fa</i>
арабча	عرش	<i>ħarš</i>
форсча	المعروف	<i>ma'ru:f</i>
туркий	фа	<i>fa</i>
мўғулий	ف	<i>fa</i>
арабча	بلغم	<i>balgam</i>
форсча	المعروف	<i>ma'ru:f</i>
туркий	фа	<i>fa</i>
мўғулий	ف	<i>fa</i>
арабча	صدى	<i>sada:</i>
форсча	المعروف	<i>ma'ru:f</i>
туркий	фа	<i>fa</i>
мўғулий	ف	<i>fa</i>

Демак, юқоридаги **نارنج** – *na:rɪnħ*, **عرش** – *ħarš*, **بلغم** – *balgam*, **صدى** – *sada:* каби сўзлар форс, туркий, мўғул тилларида айнан арабий кўринишдагидек қўлланилган.

Агар арабий сўзнинг форсий таржимаси туркий ҳамда мўғулий сўзликда айнан форсчадагидек ўзгаришсиз қўлланилган бўлса, у ҳолда сўзликнинг туркий, мўғулий шаклдошлари **ف** – *fa* ҳарфи билан кўрсатилган, масалан:

арабча **ادرج** – *idriż*

форсча *الو* – *алу*
 туркий *ف* – *fa*
 мўғулий *ف* – *fa*
 арабча *تین* – *ti:n*
 форсча *شفالو* – *шафталу*
 туркий *ف* – *fa*
 мўғулий *ف* – *fa*
 арабча *زحل* – *зухал*
 форсча *کیون* – *кайван*
 туркий *ف* – *fa*
 мўғулий *ف* – *fa*
 арабча *شرفه* – *шурфа*
 форсча *كنکره* – *кунгра*
 туркий *ف* – *fa*
 мўғулий *ف* – *fa*
 арабча *عربى* – *арабий*
 форсча *تازى زفان* – *тазий зафан*
 туркий *ف* – *fa*
 мўғулий *ف* – *fa*

Сўзнинг туркий шакли мўғулий сўзликда кўлланилган бўлса, у ҳолда мўғулий сўзликдаги сўз ўрнига *ف* – *fa* харфи кўйилган. Бунда араб, форс, туркий тиллардаги мазкур сўзнинг муодиллари ўз ўрнига тўлиғича ёзилган, масалан:

арабча *مشمش* – *мишиши*
 форсча *زردالو* – *зарда:лу*
 туркий *ایرولك* – *эрук*
 мўғулий *ف* – *fa*
 арабча *اخاص* – *uxxa:c*
 форсча *الوى سياه* – *алуйи сиёҳ*
 туркий *قره الو* – *қара алу*
 мўғулий *ف* – *fa*
 арабча *قید* – *қайд*
 форсча *بند* – *банð*
 туркий *بغاو* – *буқав*
 мўғулий *ف* – *fa*
 арабча *سلمة* – *суллама*
 форсча *نرديبان* – *нардан*
 туркий *شاتو* – *шату*
 мўғулий *ف* – *fa*

Кўлёзма матнида арабий сўзнинг кетма-кет икки маънодоши келган бўлса, у ҳолда биринчи сўзга унинг таржимаси ёзилган ва ўзидан кейинги маънодоши *مظله* – “унга ўхшаш” ибораси билан кўрсатилган. Сўзларнинг маънодошлари уларнинг сонига қараб кетма-кет жойлаштирилган, масалан: *ناحية* – *на:ҳийа* сўзи туркийда *سارى* – *cari* маъносида изоҳланган. Бу

сўздан кейин келган жа:ниб – **رَجَاءٌ** – *راجاء*, **жа:ниб** – **قَطْرٌ** – *قطر*, **жа:ниб** – **وَجْهٌ** – *وجه*, **жа:ниб** – **جَهَةٌ** – *جهة*, **жа:ниб** – **جَهَّامٌ** – *جحّام*, **жа:ниб** – **جَهَّامَةٌ** – *جحّامه*; **ражса:** – **رَاجِسٌ** – *راجس*, **ражса:** – **رَاجِسَةٌ** – *راجسة*, **ражса:** – **رَاجِسَةٍ** – *راجسة*; **жа:ниб** – **شَفَاءٌ** – *شفاء*, **жа:ниб** – **شَفَّافٌ** – *شفاف*, **жа:ниб** – **شَفَّافَةٌ** – *شففاف*, **жа:ниб** – **شَفَّافَةٍ** – *شففافه*; сўзлари форсий, туркий, мўғулий сўзликда мислуху ибораси билан берилган. Демак, юқоридаги турли шаклдаги арабий сўзларнинг барчаси туркий тилда бир хил сўз билан ифодаланган. Бундан ташқари қўлланилган ҳолатдан чекинишлар ҳам учрайди. Масалан, арабий **ظَلٌّ** – *ظل* зилл форсийда **سَايِهٌ** – *سايه*, туркийда **كُولاڭا** – *كولانقا* қўллаға тарзида кўрсатилган. Зилл сўзидан кейин унинг синоними арабий **فَيْ** – *فے* **فَيْ** сўзининг остига “соя” мазмунидаги форсий, туркий, мўғулий сўзлар олдинги қатордаги каби айнан тўлиқ кўрсатилган.

Арабий **بَارَكَ** – *بارک* сўзи форсийда **دَارَحْشٌ** – *دارحش*, туркийда **يَاشِينَ** – *ياشين*, мўғулийда **يَاشِينَ** – *ياشين* тарзида изохланган.

Мазкур сўздан кейин келган арабий – **صَاعِدَةٌ** – *صاعده* – *са:ъида* сўзи ҳам «яшин» мазмунини англатади, лекин унинг остидаги форсий сўзликда **مَنْتَهٌ** – *منتـهـ* мислуху белгиси, туркийда **يَاشِينَ** – *ياشين*, қайта тақрорланган ва мўғулий сўзликда **مَمِيمٌ** – *ممـيمـ* ҳарфи билан кўрсатилган.

Қўллёзма матнида арабий, форсий, мўғулий сўзликдаги маънодошлар ўз ўрнида берилиб, туркий сўзлик муодили – **مَعْرُوفٌ** – *معروف* – **مَأْرُوْفُ** – *ماـرـوـفـ* – **ف** – *ف* ҳарфи билан белгиланган ҳолатлар ҳам учрайди. Масалан:

арабча	ورق	– <i>varaq</i>
форсча	کاغذ	– <i>ka:gaaz</i>
туркий	ف	– <i>fa</i>
мўғулий	جالسون	– <i>жалсун</i>
арабча	صورة	– <i>su:rat</i>
форсча	بیکر	– <i>pajkar</i>
туркий	ف	– <i>fa</i>
мўғулий	سومه	– <i>suma</i>

Юқоридаги мисолларда туркий сўзлик ўрнида **ف** – *fa* ҳарфининг кўрсатилиши айнан варак ҳамда сурат сўзларининг ўзгаришсиз туркий сўзликда ҳам қўлланилганига ишора қиласди.

“Муқаддамату-л-адаб” нинг бу нусхасида юқоридаги ҳолатнинг бошқа бир кўриниши ҳам учрайди. Бунга кўра арабий сўзликдаги сўз мақоласининг форсий ҳамда туркий муодиллари **مَأْرُوْفُ** – *ماـرـوـفـ* сўзи билан кўрсатилган. Матн таркибидаги мўғулий сўзликда эса унинг мўғулча муодили келтирилади.

арабча	امانة	– <i>ama:nat</i>
форсча	معروف	– <i>ma:ryu:f</i>
туркий	ف	– <i>fa</i>
мўғулий	دانگ	– <i>dang</i>
арабча	ادب	– <i>adab</i>
форсча	معروف	– <i>ma:ryu:f</i>
туркий	ف	– <i>fa</i>
мўғулий	ابرى	– <i>abroy¹</i>

¹Qarang: Poppe N.N. Mongolskiy slovar “Muqaddamatu-l-adab” I. II., Moskva, 1938.

Бундан ташқари қўлёзма матнида юқоридаги ҳолатлардан ҳам фарқли ўринларни учратиш мумкин. Масалан, арабий شحنة شاخنا мақоласи форсийда маъру: ф, туркий сўзлика даруга, мўғулийда ف фа белгиси билан кўрсатилган. Демак, форсийда شحنة شاخна сўзи араб тилидаги каби ўзгаришсиз қўлланилган. Қўлёзмадаги мўғулий шакл ўрнидаги ف фа эса мазкур ўринда туркий даруга сўзининг келишини кўрсатмоқда. Бу ҳолат қўлёзма матнида қуидагича белгиланган:

арабча شحنة شاخنا
форсча معروف маъру: ф
туркий داروغه دارуга
мўғулий ف фа

Қўлёзма матнида ўзига хос тузилиш жиҳатларига эга бўлган ҳоллар ҳам учрайди. Масалан, арабий قصر қаср сўзи форсий کўшик тарзида келтирилган. Туркий сўзлика бу сўз مثله мислуху ишораси билан изоҳланаб, мўғулий кўринишда ف фа ҳарфи билан кўрсатилган. Юқоридаги туркий мақола сўзнинг берилиш қоидасига биноан ўзидан олдинги сўзга ўхшаш бўлиши керак, яъни қаср сўзи قیشليق ايو қишилик эв тарзида изоҳланмоғи лозим. Лекин қаср сўзидан кейинги мақолага мурожаат этсак. Бу сўз сарҳ бўлиб, у форсий کوشک بلند کўшики баланд, туркий будук کўшик, мўғулий اندرон کوشک андурун کўшик сўzlари ёрдамида ифодаланган. Демак, арабий قصر қаср сўзи туркий сўзлика форсий муодилга ўхшаш – کўшик тарзида изоҳланади. Шу мақоланинг мўғулий муодилига келсак, у ҳарфи билан белгиланган эди. Бу эса мўғулий сўзлика ҳам کوشک کўшик сўзи қўлланганлигига ишора киласди.

Асарнинг феъллар қисми тўлиқ бўлиб, жуда равон хат билан ёзилган. Феъллар қисмida ҳам айрим шартли қисқартмалар қўлланилган. Кетма-кет келган маънодош феъллар مثله мислуху қисқартмаси билан кўрсатилган. Масалан، арабий كونك سندى انقه – جنح اليه жанаҳа илаҳи феъли туркийча کўнгил синди анқа тарзида изоҳланган. Мазкур феълдан кейин берилган арабий جنح له – جنح لـ жанаҳа лаҳу феъли туркий сўзлика ғбелгиси билан кўрсатилган. Демак, мазкур жанаҳа лаҳу феъли ҳам олдинги کўнгил синди анқа маъносини англатади.

Бундан ташқари феъллар қисмida кетма-кет иккidan ортиқ белгиси билан кўрсатилган феълларни учратиш мумкин. Қўлёзманинг арабий سۇزлигидаги غضب الشىء – گادабаҳу aii-шай’ а туркийда туркийда куч биланалди андин нимани тарзида изоҳланган. Ундан кейинги арабий غضب منه الشىء – گادаба минху-шай’ а ҳамда ҳамда غضب على الشىء – گادабаҳу ъала-шай’ а иборалари туркийда белгиси билан кўрсатилган.

“Муқаддамату-л-адаб”нинг ушбу нусхаси таркибидаги арабий матнга ҳаракатлар қўйилган. Лекин арабий матндаги ҳаракатларнинг тушиб қолиш ҳоллари ҳам учрайди. Қўлёзмадаги форсий, туркий, мўғулий сўзлик матнида эса ҳаракатлар берилмаган. Юқоридаги сўзликлар матнидаги айрим сўзларнинг ўқилишини аниқлаштириш мақсадида ўрни билан ҳаракатлар киритилган

мисолларни ҳам учратиш мумкин. Масалан, форсий сўзлиқда **مَلَك** – **malak**, **خُرْجِين** – **хуржин**, **ابْرِيق** – **ibrik**, **دَار** – **dar**, **مَارْدُوم** – **мардум**, **جَشْم** – **жашм**, **مَلِكِيَّة** – **милки чашим**, **مُعْفُولِيَّة** – **мӯғулий** сўзлиқда **مَنْكَه** – **минка**, **كَيْ** – **ки**, **جَلْوِيق** – **жюлиқ**, **جَسَالْوا لِيك** – **жасалвалик**, **جَسَالَافَا** – **жасалава**.

Махмуд Замахшарий “Муқаддамату-л-адаб” асарининг луғат қисмлари киритилган дунё фондларидағи 100 яқин нодир қўлёзмаларини дастлабки ўрганиш улар орасида Хоразмда кўчирилган ёки хоразмлик котиблар китобат қилган қўлёзмалар кўплиги аниқланди. Мазкур қўлёзмаларнинг асосий қисми хорижий мамлакатларда сакланмоқда. Эътиборли жиҳати уларнинг китобат даврининг қадимийлиги ва сўзликка туркий муодилларнинг киритилганлиги ҳисобланади.

“Муқаддамату-л-адаб”нинг тарихи кўрсатилган энг қадимий қўлёзмасининг Хоразм нусхаси Туркияning Ёзгат шаҳрида Маориф кутубхонаси фондида 396 хужжат рақами остида сақланган ҳозирда Истамбулдаги Сулаймония кутубхонаси хазинасига кўчирилган манба саналади. Ушбу манба шу кунга қадар тадқиқотларда ўзи сақланган жой номи билан “Ёзгат” қўлёзмаси сифатида зикр қилинган. Ундаги маълумотга кўра, бу қўлёзма 655 хижрий йил, учинчи жумаду-л-аввал шанба, яъни 1257 йил 27 май куни Хоразмда котиб Иброҳим бин Махмуд Суфи Муаззин томонидан кўчирилган. Шу сабабли туркий сўзлик киритилган мазкур қўлёзмани “Ёзгат” деб эмас, “Хоразм” нусхаси деб аташ илмий нуқтаи назардан тўғри бўлади.

Хоразм қўлёзмасининг дастлабки варакларига Куръоннинг Нуҳ ва Жин сураларидан парчалар ёзилган. Асарнинг муқаддима қисми тушиб қолган. Асосий матн исмлар қисми ”тупроқ” бобининг “маъдан” фаслидаги **و شاح** – **виша:хун**, **میان بند** – **миай:бан**, **قرین باғی** – **қарин баги** сўзи билан бошланган. Исмлар қисмининг матни тўлиқ, лекин маҳсус колофон кўринишида шакллантирилмаган. Феъллар қисми тўртбурчак нақшли унвон билан бошланган, унга **كتاب الأفعال** – **кита:бу-л-афъا:л** мазмунидаги ёзув киритилган. Асарнинг ҳарфлар, исмларнинг турланиши, феълларнинг тусланишига бағишиланган қисмлари тугал асардек бисмилло билан бошланиб, хотима билан тугаган. Арабий матн йирик сулс-насх хатида, қора сиёҳда харакатлар билан ёзилган. Боб, фасл сўzlари сарлавҳа тарзида қизил сиёҳ билан ажратиб кўрсатилган. Кўлёзма матnidаги сўzlарда учраган **ظ** – **ظ**, **ط** – **ط**, **ض** – **ض**, **ذ** – **ذ**, **ر** – **ر**, **د** – **د** каби ҳарфлар остига нуқта қўйилган. Туркий, форсий сўзлик матнида ҳам харакатли ўринлар учрайди. Асар матни 347 варакдан иборат бўлиб, ҳар саҳифага етти қатордан матн битилган.

Хоразм қўлёзмасидаги туркий жумлаларнинг сўз тартиби асарнинг бошқа қўлёзмаларидағи туркий сўзлик тартибидан фарқланади. Масалан, арабий **هَذَاه** – **хана'aху-т-таъا:му** жумласи асарнинг “A”, “B”, “Г” нусхаларида **سینکدی** – **طعام سنكدي** **انکا اش** – **انكا اش**, **سینگدی انگا ایش** – **сингди анга аи**, Хоразм нусхасида эса **تَأْثِيْر** – **таъа:m** **سینگدی انگا** – **انکا اش** шаклида берилган. Яна бир мисол, арабий **نَضْحَه بِالْمَاء** – **надаҳаҳу би-л-ма:** ‘и ибораси “A” нусхада **عَرْدِي اني سو بِيرْلَا** – **урди ани сув бирла**, “B”, “Г” нусхаларида **سَبْتَى انگا سف نى** – **сэпти анга сувни тарзида изоҳланган**. Бу жумла

тавсифланаётган Хоразм қўлёзмасида سف برا اوردى *сув бирла урди* кўринишида келтирилган. Мазкур қўлёзма ўзининг қадимилиги, туркий сўзликнинг нодирлиги жиҳатидан ҳам алоҳида тадқиқот объекти бўлиши зарур. Асар матни катта ҳажмли хотима-колофон билан тугаган.

Китобат даврининг қадимилиги нуқтаи назаридан навбатдаги қўлёзма Догистондаги Тарих, тил ва адабиёт институти фондида 117 сақланиш рақами остида сақланаётган “Муқаддамату-л-адаб”нинг арабча-форсча-туркийча сўзлик киритилган уч тилли қўлёзмаси хисобланади. Бу нодир нусханинг хотимасидаги маълумотга кўра у 731 ҳижрий, 1330 милодий йили Хоразмда котиб Махмуд бин Юсуф Саббоғий Саробий томонидан кўчирилган. Унга муқаддима (1б-3б), исмлар (4а-64б) ва феъллар қисмлари (65а-246б) киритилган¹. Қўлёзманинг кириш қисмидаги маълумотга кўра мазкур нодир нусха 1940 йил Габшимин масжидидаги қўлёзмалар орасидан Р. Муҳамедов томонидан ажратиб олинган.

Асар матниниг арабча сўзлиги йирик насх хатида қора сиёҳда берилган. Форсий сўзлик унинг остига турли йўналишларда майда насх хатида киритилган. Котиб туркий сўзликнинг аҳамиятини таъкидлаш мақсадида уни қизил сиёҳ билан ажратиб кўрсатган ва қадимий услубдаги майда насх хатида кўчирган.

“Муқаддамату-л-адаб”нинг яна бир нодир Хоразм нусхаси Туркиядаги Дамад Иброҳим Пошша кутубхонасидаги 1149 рақами қўлёзма хисобланади. Қўлёзманинг дастлабки саҳифаларига Дамад Иброҳимнинг шахсий муҳри, унинг вақғига тегишли муҳрлар урилган. У муқаддима билан бошланган. Муқаддиманинг арабий матни остида сатрма-сатр форсий таржимаси ҳам берилган. Исмлар, феъллар, ҳарфлар, исмларнинг турланиши, феълларнинг тусланишига бағищланган қисмлар тўлиқ, ўзига хос колофон билан якунланган. Асосий арабий матн йирик насх хатида, форсий матн эса настаълиқда қора сиёҳ билан берилган. Барча сарлавҳалар қизил сиёҳда ёзилган. Ҳарфлар қисмининг бошланишидаги айrim сўзларнинг остига арабий изоҳи берилган. Ҳар бир саҳифага 7 сатрдан матн жойлаштирилган.

Мазкур ноёб қўлёзма Хоразмда машҳур “Ал-Байда” мадрасасида Ибодуллоҳ Мухаммад бин Юсуф Саройи қўли билан битилган. Китобат тарихи ҳижрий 738 йил шаъбон ойининг бошлари, яъни 1388 йил февраль ойининг охири деб кўрсатилган. Ҳозирда бу қўлёзма Сулаймония кутубхонаси фондида сақланади.

Истамбулдаги Археология музейи қўлёзма фондида 1619 сақланиш рақамида рўйхатга олинган қўлёзма “Муқаддамату-л-адаб”нинг муҳим нусхаларидан бири ҳисобланади.

¹ Katalog arabskix rukopisey institute istorii, yazika i literature Dagestanskogo filial AN SSSR (Catalog of Arabic manuscripts at the Institute of History, Language and Literature of the Dagestan Branch of the USSR Academy of Sciences), Moskva, 1977, pp. 26-27.

Мазкур қўлёзмани Закий Валидий Тўғон “Олтин ўрда” нусхаси деб атайди¹. Бу қўлёзма асарнинг тўлиқ нусхаси бўлиб, унга мавжуд қисмларнинг барчаси киритилган. Асарнинг бошланиши, исмлар билан феъллар қисмларининг ораси, қўлёзманинг охирида араб ва форс тилларида ёзилган рисолалар бор. Улардан бири “Хуросон устози” деб аталмиш Аҳмад бин Махмуд бин Мухаммад Нисопурийнинг мусиқа илмига оид рисоласидир. Қўлёзманинг ҳар бир қисми бисмилло билан бошланиб, тамма билан тугаган. Сарлавҳа қизил сиёҳ билан ажратиб кўрсатилган. Қўлёзма ҳошиясига кўплаб тўлдиришлар киритилган, китоб соҳибларининг муҳрлари урилган. Ҳар бир сахифага 15 қатордан матн жойлаштирилган. Форсий матн қора, туркий матн қизил сиёҳда настаълиқ хатида битилган. Қўлёзманинг ҳажми 201 варақдан иборат. Қўлёзма таркибидаги биринчи – исмлар қисми Дамад Иброҳим Пошша кутубхонасидаги 1149 рақамли юқоридаги қўлёзма котиби Ҳибатуллоҳ Саройи қўли билан Эски Сарой шахрида 10 муҳаррам 741 хижрий йил, милодий 1340 йил 6 июль куни ёзилган. Асарнинг иккинчи – феъллар қисми ҳам айнан шу котиб томонидан 740 хижрий йил шаввол ойининг бошларида, милодий 1340 йил апрель ойида тугатилган. Ҳарфлар қисмининг китобат тарихи ҳам қўлёзма сўнгида кўрсатилган. У 26 муҳаррам 741 хижрий, яни 1340 йил 12 июлда ёзилган. Қўлёзма таркибидаги асар қисмларининг кўчирилиш тарихи феъллар қисмининг дастлаб кўчирилганлигини, сўнгра исмлар ҳамда ҳарфлар қисмлари ёзилганлигини кўрсатади. Асар таркибига арабий, форсий, туркий сўзлик матни киритилган.

Туркияning Миллат кутубхонаси фондидағи 2009 сақланиш рақамли қўлёзма 749 хижрий, 1348 милодий йили Хоразмга қарашли Сирдарё ҳавзасининг қуи оқимидағи Хоразмшохларнинг ғарбий қалъаси Жанд шахрида Мавлоно Ҳисомуддин Жандий томонидан кўчирилган. Арабий, форсий, туркий сўзлик матnlари киритилган бу қўлёзмадаги туркий сўзлик ўзининг қадимиyllиги билан ажралиб туради.

Истанбулдаги Тўпқопи саройи қўлёзмалар фонди таркибига кирган Аҳмад III кутубхонасидаги XIII–XIV асрларда кўчирилган 2243 рақамли қўлёзма, мазкур кутубхонадаги Шамс Хивақий томонидан кўчирилган 2470 сақланиш рақамли XIV аср нусхаси, шунингдек, 2741 рақамли арабча-форсча-туркий сўзлик киритилган қўлёзма, буларнинг барчаси “Муқаддамату-л-адаб” матнини илмий таҳлил қилиш учун муҳим манба бўлиб хизмат қиласи. Бу қўлёзмалар ёзув хусусияти, китобат услубига кўра Ўрта Осиё ҳудудидаги минтақаларда китобат қилинган, улар туркий тил трихини ўрганиш бўйича муҳим манбалар сифатида илмий аҳамиятга ўга ҳисобланади.

“Муқаддамату-л-адаб”нинг Хоразм билан боғлиқ яна бир муҳим қўлёзмаси Сулаймония кутубхонасида сақланувчи 648 рақамли Ҳожи Башир Оға нусхаси саналади.

¹Togan Z.V. Zimahseri'nin Dog'u Turkcesi ile "Mukaddimatul-Edeb" I [“Mukaddimatul-Edeb” – Zimahseri's East turkic dictionary]. Turk Medeniyati – Turkish Civilization, 1965, no 14, p 84.

У муқаддима билан бошланган. Арабий матн остида муқаддиманинг форсий таржимаси ҳам берилган. Кўлёзманинг дастлабки саҳифаларига турли шаклдаги муҳрлар урилган. Улар орасида Ҳожи Башир Оғанинг шахсий ва вақфига тегишли муҳрлари ҳам бор. Асосий матндан олдинги варақларда бошқа асарлардан бўлаклар келтирилган ва мазкур қўлёзма Ҳожи Башир Оға қўлига ўтганлиги хақида ёзув ҳам битилган.

Ислмар қисми матни муқаддимага уланиб кетган. Унда Хадича Турхон қўлёзмаси матнидаги каби шартли қисқартмалар берилган. Ислмар қисми мукаммал колофон билан тугатилган. Кўлёзмадаги феъллар қисми тўлиқ берилган. Унинг колофонида асар Аҳмад бин Муҳаммад Шамсу-л-Хивақий Кубравий томонидан 8-сафар 797 ҳижрий йил (милодий 2-декабрь 1394 йили) Мисрда ёзилганлиги кўрсатилган. Колофон ёнида эса бу қўлёзма асарнинг Хоразм олимлари томонидан кўриб чиқилган нусхалар билан Мисрда 797 йил 9 рабиу-л-аввал (милодий 1395 йил 3 январь) куни қиёслангандиги ҳақида ёзув бор. Кўлёзманинг ҳар бир саҳифасига 13 қатордан матн жойлаштирилган.

Феъллар қисми тугагандан сўнг асарнинг муқаддимаси қайтадан кўчирилган. Сўнгра ислмар қисмининг матни тўлиқ қайта келтирилган. Унинг таркиби туркий сўзлик ҳам киритилган. Ислмар қисмининг ҳошиясига кўплаб тўлдиришлар, грамматик қоидалар, ҳадислардан намуналар, шеърий парчалар ёзилган. Кўлёзманинг бу қисми ҳам анчагина қадими бўлиб, матн сўнгидаги унинг ҳижрий 749 (милодий 1348) йил кўчирилганлиги кўрсатилган. Саҳифага 8 қатордан матн киритилган. Ёзув услуби, китобат хусусиятларига кўра, бу қисм олдинги қисмга нисбатан илгарироқ кўчирилган.

Демак, “Муқаддамату-л-адаб”нинг Ҳожи Башир Оға қўлёзмаси таркибига икки нодир нусхаси киритилган. Унинг таркибидаги қадими туркий сўзлик Хоразмда китобат қилинган манбалар билан қиёслангандиги билан муҳим илмий аҳамиятга эга.

Асарнинг диққатга лойик қўлёзмаларидан яна бири сифатида Туркия-нинг Маниса кутубхонасидаги 2850 сақланиш рақами нусхани келтириш мумкин. Бу қўлёзма Дамад Иброҳим Пошша кутубхонаси, Археология музейи фондида манбалар сингари Ҳибатуллоҳ бин Қосим бин Аҳмад бин Масъуд бин Ҳисомуддин Саройи томонидан Амир Мурод бин Амир Шоҳин бин Амир Иззуддин саройидаги кутубхона учун маҳсус кўчирилган сарой нусхаси ҳисобланади.

Кўлёзманинг бошланиш қисмидан бир неча варак тушиб қолган. Асар муқаддиманинг *خطبائهم و مترسل لهم و شعرائهم* – *хутаба:иҳим ва мутарсили:ҳим ва шуъара:иҳим* сўzlари билан бошланган. Ислмар қисми тўлиқ кўчирилган. Феъллар қисми бисмилло билан бошланган, матни тўлиқ. Кўлёзманинг бошланиши ҳамда охирги варагига Маниса кутубхонасининг юмалоқ муҳри урилган. Муқаддимадаги ёзувга кўра, мазкур қўлёзма Аламий Али Афандининг вақфига кирган – *وقف مرحوم علمی على افندی*. Кўлёзма ҳошияларига кўплаб тўлди-

ришлар, грамматик изоҳлар киритилган. Арабий сўзлик матни йирик насх хатида, форсий сўзлик матни эса сатрлар оралиғига настаълиқ хатида ёзилган. Ҳар бир сахифага 9 қатордан матн жойлаштирилган. Қўлёzmанинг жами ҳажми 270 варакдан иборат. Асарнинг мазкур нусхаси 800 ҳижрий йилнинг 25-рамазону-л-муборак, сешанба (милодий 1398 йил 12 июнь) куни ёзиб тугатилган.

“Муқаддамату-л-адаб”нинг арабча-хоразмийча нусхаси Кўния нусхаси номи билан илмий истифодага кирган. Бу қўлёзма Юсуф Оға кутубхонасида дастлаб 1755, сўнгра 6919, ҳозирги кунда 5010 инвентар рақами остида сақланмоқда. Қўлёzmанинг бошланиш қисми нуқсонли бўлиб, у исмлар қисмининг қариндошурӯғчиликка бағишиланган бобидаги – аммун – “амаки” сўзи билан бошланган.

Асарнинг исмлар қисми анъанавий хотима билан тугаган. Исмлар қисмининг умумий ҳажми 31 варакни ташкил этади. Феъллар қисмининг матни тўлиқ сақланган. Исмлар ва феъллар қисмларида ҳар бир сахифага 8 қатордан матн жойлаштирилган. Арабий сўз мақолаларининг араб ёзувидағи хоразмий муодили сатрлар орасига ёзилган. Мазкур қисмларнинг хотимасида уларнинг китобат тарихи кўрсатилган эмас. Қўлёzmани илмий ўрганиш, китобат хусусиятларини таҳлил этиш уни XII асрга оид деб ҳисоблашга асос бўла олади. Бундан ташқари, асарнинг арабий матни XII–XIII аср қўлёzmалари хатига ўхшаш йирик сулс-насх ёзув услубида ёзилган. Бу далил ҳам қўлёzmанинг қадимиyllигига ишора қиласди.

Қўлёзма таркибиға асарнинг учинчи – ҳарфлар, тўртинчи – исмларнинг турланиши, бешинчи – феълларнинг тусланиши қисмлари ҳам киритилган. Мазкур қисмлар дастлабки қисмлар ёзувига нисбатан кичикроқ, лекин қадимий ёзув услубида битилган. Сарлавҳалар йирик, сулс-насх хатида ажратиб кўрсатилган. Қўлёзма матни билан танишиш унинг ўта моҳир хаттот томонидан кўчирилганлигини кўрсатади. Қўлёzmанинг охири ҳам нуқсонли. Нусхадан асаддаги феълларнинг тусланишига бағишиланган бешинчи қисм таркибиға кирган ўтган, ҳозирги-келаси замон, буйруқ майлига бағишиланган боблар, шунингдек, масдар, аниқ ва мажхул даражаси сифатдошлари, сифат даражалари, макон ва замонни англатувчи исмлар қисмлари тушиб қолган. Қўлёзма ҳамзали феъллар фасли билан тугаган.

Закий Валидий Тўғон илк бор 1927 йили мазкур қўлёзма матни билан танишган ва 1948 йили уни тадқиқ эта бошлаган. У 1951 йили Истамбулда “Хоразмча таржимали “Муқаддамату-л-адаб” китобини нашр этади. Китоб таркибиға “Кўния” қўлёzmасининг факсимиль нашри ва у ҳақидаги қисқача мақола киритилган. Олим факсимиль нусханинг ҳошиясида Ветштейн нашр этган “Замахшарийнинг арабча-форсча луғати” асарининг сахифаларини “F” ҳарфи, Исҳоқ Ҳожа Аҳмад Афандининг “Ақса ал-араб фи таржимати Муқаддимат ал-адаб” асари сахифаларини “T” ҳарфи билан кўрсатган¹.

¹Togan Z..V. Horezmce Tercumeli Muqaddimat al-adab (Khorezm translation “Muqaddamatu-l-adab”), Istanbul, 1951, 5 p.

Англиядаги Британия музейида “Муқаддамату-л-адаб”нинг учта нодир қўлёзмаси сақланмоқда. Муҳим илмий аҳамиятга эга нусхалардан бири 7429 сақланиш рақами остидаги қўлёзма бўлиб феъллар қисмидангина иборат бу нусха таркибиға арабий, форсий, туркий сўзлик киритилган. Бундан ташқари хоразмийча сўзлик киритилган ўринлари ҳам учрайди¹. Қўлёзма 760/1359 йили кўчирилган.

“Муқаддамату-л-адаб”нинг Хоразмга оид қўлёзмалари Францияда ҳам мавжуд. Париж миллий кутубхонасида Anquetil 34 рақамли қўлёзма (Paris Supplement turk 287) “Муқаддамату-л-адаб”нинг қадимий, нодир қўлёзмаларидан бири сақланади. Арабий-туркий сўзлик киритилган икки тилли бу қўлёзмага асарнинг иккинчи – феъллар қисми киритилган. Арабий сўзлик матни ўртача катталиқдаги насх хатида битилган. Қўлёзма таркибидаги туркий сўзликка келсак, у асарнинг Тошкент нусхаларидағи туркий сўзликка жуда яқин келади. Масалан, Тошкент нусхаларидағи арабий **أَنْشَا يَفْعُل** –**يانғи قىلادور** فлан ايشنى **ىانلىق қىلادур** фалан **انشا’ا** ыафъалу каза: ибораси **قىلو** بشлади اول ايشنى **باشладى** фалан **ىش қىлу**, **قىلو** بشлади فلان ايشنى **باشладى** **فلان ايش قىلو**, **قىلو** بشлади **باشладى** **ىشنى**, Париж нусхасида **قىلو** **باشладى** **фалан** на эрсани, Ёзгат нусхасида **قىلو** **باشладى** **фалан** **ишни** тарзида берилган. Нусханинг ҳар сахифасига 9 қатордан матн киритилган. Қўлёзма хатининг қадимийлиги, ундаги туркий сўзликнинг китобат хусусиятларига кўра, бу нусха XII–XIII асрларда Хоразмда китобат этилган, деб ҳисоблаш мумкин. Мазкур қўлёзма “Муқаддамату-л-адаб”нинг муҳим манбаларидан бири бўлиб, йиғма туркий сўзлик матнини тузишда қимматли маълумотлар беради.

Умуман, “Муқаддамату-л-адаб”нинг Хоразм қўлёзмаларининг барчаси бир-биридан муҳим, нодир манбалар ҳисобланади. Шуни таъкидлаш лозимки, мазкур қўлёзмаларнинг туркй сўзлиги ўзининг қадимийлиги билан ажралиб туради. Уларнинг юртимизга олиб келиниши, тадқиқ этилиши маданиятимиз, тилимиз, фанимиз тарихи, маънавий меросимиз сарчашмаларини аниқлаш, уларни тадқиқ этиш учун муҳим манба бўлиб хизмат қиласди.

¹ Togan Z.V. Horezmce Tercumeli Muqaddimat al-adab (Khorezm translation “Muqaddamatu-l-adab”), Istanbul, 1951, 6 p.